

Partitures digitals en pdf

Obres per a piano d'Antoni Besses

Sonatina politonal

Antoni Besses

ISMN: 979-0-69232-777-6

1a edició en pdf: setembre 2016

© Antoni Besses
© DINSIC Publicacions Musicals, S.L.
C. Santa Anna, 10 entresòl 3a
08002 Barcelona
Tel: + 34 933180605
e-mail: dinsic@dinsic.com
www.dinsic.com

Obres per a piano d'Antoni Besses

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresa la reprografia i el tractament informàtic, i també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

La reproducción total o parcial de esta obra por cualquier procedimiento, incluyendo la reprografía y el tratamiento informático, así como la distribución de ejemplares mediante el alquiler o el préstamo, quedan rigurosamente prohibidas sin la autorización escrita del editor o entidad autorizada y estarán sometidas a las sanciones establecidas por la ley.

All rights reserved. No part of this score may be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording, or any information storage and retrieval system, without permission in writing from the Publisher.

dinsic.com

Aquesta obra per a piano consta de tres moviments, clarament contrastats però també cohesionats entre si. L'element comú, la politonalitat, està constantment present i, en general, plasmat en els respectius pentagrames i les armadures canviants corresponents. La gama quant a juxtaposicions dins la paleta sonora és doncs l'element de dinamisme predominant. La forma respon als canons del rigor « forma sonata » sobre tot en el primer moviment, tot exposant les seccions en discursos de tendència abreujada (d'aquí el títol Sonatina...). El segon moviment introdueix un clima delicat, de dolces cantilenes. I el tercer conclou dins una efervescència de dansa on s'imposa un quasi obstinat ritme amalgàmic.

L'obra pretén, com un dels objectius, la familiarització amb els constants climes propis d'una escriptura i l'expressió característica del món politonal, a més d'adquirir per tant els reflexes i la bona assimilació en aquest camp. La vessant de la composició té també una finalitat didàctica. Encara que la dificultat dels aspectes descrits sembli obvia, és en realitat menys del que aparenta en un primer moment. Es tracta, bàsicament, que l'intèrpret es familiaritzi amb l'ambient politonal que es viu com a fil conductor a través de la peça.

La durada de "Sonatina politonal" és de 10'

Antoni Besses

Esta obra para piano consta de tres movimientos claramente contrastados pero también cohesionados entre sí. El elemento común, la politonalidad, está constantemente presente y, en general, plasmada en los respectivos pentagramas y armaduras cambiantes correspondientes. La gama de yuxtaposiciones dentro de la paleta sonora es, pues, el elemento de dinamismo predominante. La forma responde a los cánones del rigor « forma sonata » sobre todo en el primer movimiento, exponiendo las secciones de forma abreviada (de aquí el título Sonatina...). El segundo movimiento introduce un clima delicado, de dulces cantilenas. El tercero concluye en una efervescencia de danza en que se impone un casi obstinado ritmo amalgámico.

La obra pretende, en uno de sus objetivos, la familiarización con los constantes climas propios de una escritura y la expresión característica del mundo politonal, además de adquirir por tanto los reflejos de la buena asimilación en este campo. La vertiente de la composición tiene también una finalidad didáctica. Aunque la dificultad de los aspectos descritos parezca obvia, es en realidad menos de lo que aparenta en un primer momento. Se trata, básicamente, de que el intérprete se familiarice con el ambiente politonal que se vive, como hilo conductor a través de la pieza.

Antoni Besses

This work for piano presents three clearly contrasted, yet also unified moments. Their common element, polytonality, is ever present and shaped into each of the scores and changing keys. The range of juxtaposition within the sound palette is thus its predominant dynamic element. The form responds to the strict canon « sonata form », especially in its first movement, where it presents the sections in shorter discourses – hence the title Sonatina. The second movement introduces a delicate atmosphere, with sweet cantilenas. The third movement closes with an effervescent dance imbued by a quasi-obstinate amalgam rhythm.

The piece aims at the familiarisation with the constant atmospheres in the writing and the expression of the polytonal world; thus, the acquisition of the reflections and a proper assimilation in this field. The composition has also got a didactic end. Even though the difficulty in the above described aspects may seem obvious, there is in fact less to it than meets the eye. It is basically a matter of the performer's familiarisation with the polytonal atmosphere that is felt, as a leading thread, throughout the piece.

Antoni Besses

Sonatina politonal

Antoni Besses

Allegro ma non troppo